

บทที่ 7
ผลการวิจัย

ผู้ป่วยเข้าร่วมการวิจัยทั้งหมดจำนวน 30 ราย แบ่งเป็นเพศหญิง 22 ราย เพศชาย 8 ราย
ผู้ป่วยได้รับ Placebo จำนวน 15 ราย

แบ่งเป็น เพศหญิง 12 ราย เพศชาย 3 ราย ออกจากการวิจัยก่อนกำหนด จำนวน 2 ราย
เนื่องจากมีอาการใจสั่น 1 ราย และมีอาการคออักเสบติดเชื้อระหว่างการวิจัย 1 ราย

ผู้ป่วยได้รับ Fexofenadine จำนวน 15 ราย

แบ่งเป็น เพศหญิง 10 ราย เพศชาย 5 ราย ไม่มีผู้ใดออกจากการวิจัยก่อนกำหนด

ส่วนที่ 1: ข้อมูลพื้นฐานและผลทางคลินิกในผู้ป่วยที่ได้รับยา fexofenadine เทียบกับผู้ป่วยที่ได้รับ placebo

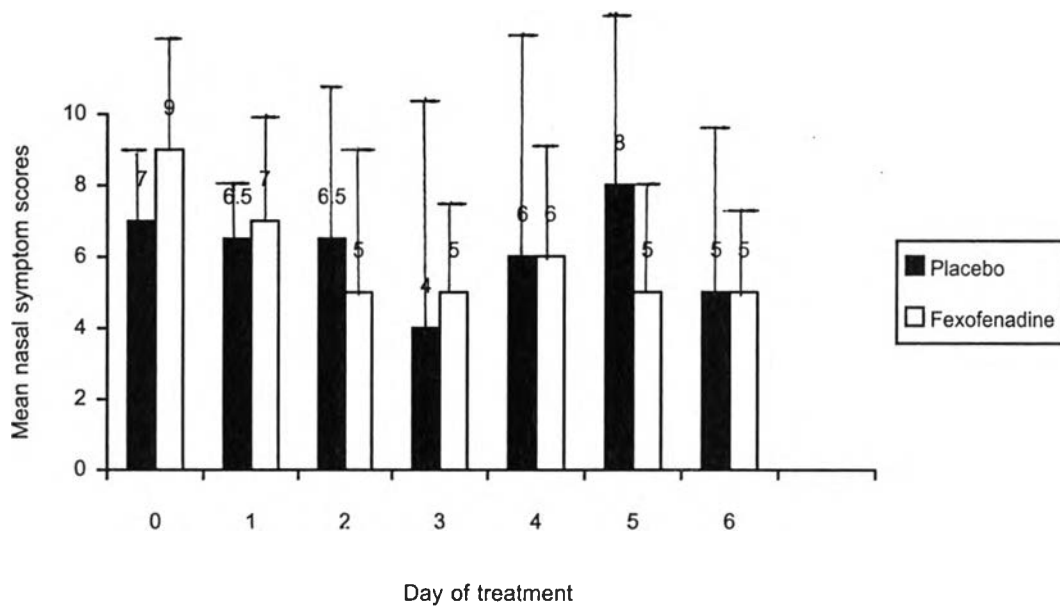
ตารางที่ 7.1 แสดงข้อมูลพื้นฐานของผู้ป่วยที่เข้าร่วมการวิจัย

	Placebo (N=15)		Fexofenadine (N=15)	
	Median	(Range)	Median	(Range)
Age (years)	29	(17-45)	27	(16-48)
Duration of rhinitis (years)	7	(3-22)	5	(1-20)
Screening total nasal symptom scores	10	(7-12)	9	(7-12)
Der P wheal (mm)	7.0	(5.0-18.0)	7.0	(5.0-12.0)

ตารางที่ 7.2 แสดงอาการทางคลินิกในระหว่างการวิจัยเปรียบเทียบระหว่างผู้ป่วยที่ได้รับ placebo เทียบกับผู้ป่วยที่ได้รับ fexofenadine

Nasal Symptom scores	Placebo		Fexofenadine	
	Median	(Range)	Median	(Range)
Day 0	7	(2-13)	9	(0-16)
Day 1	6.5	(2-16)	7	(1-11)
Day 2	6.5	(0-22)	5	(1-15)
Day 3	4	(0-17)	5	(0-13)
Day 4	6	(0-18)	6	(0-17)
Day 5	8	(0-20)	5	(0-16)
Day 6	5	(0-18)	5	(1-16)

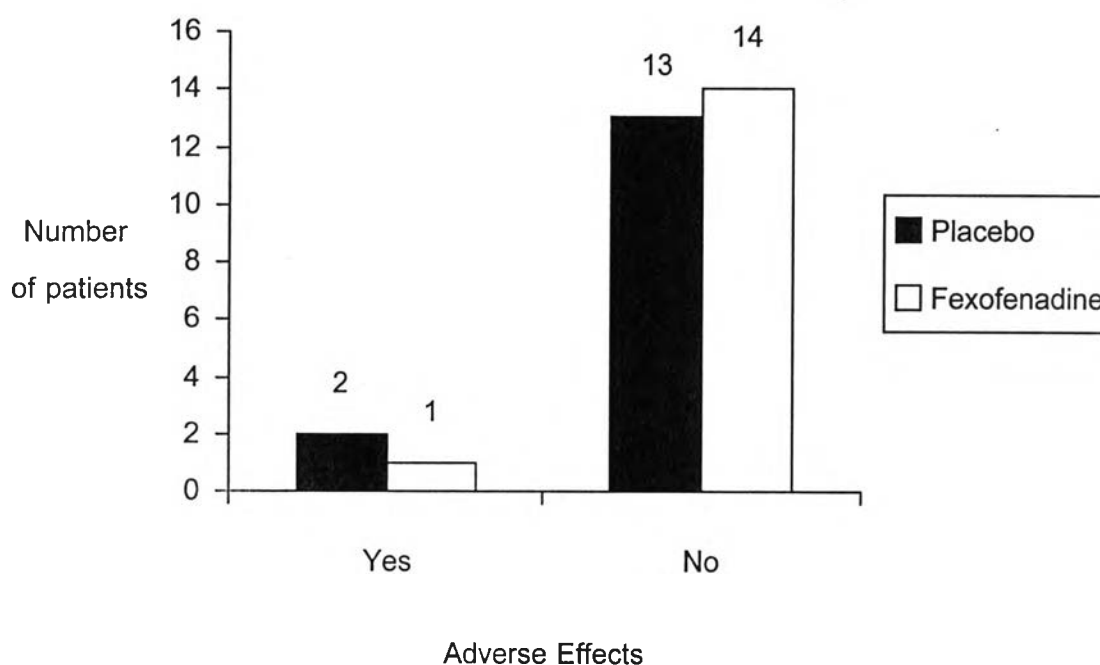
รูปที่ 7.1 แสดงอาการทางคลินิกในระหว่างการวิจัยเปรียบเทียบระหว่างผู้ป่วยที่ได้รับ placeboเทียบกับผู้ป่วยที่ได้รับ fexofenadine

อาการทางคลินิก

อาการในแต่ละวันไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างในกลุ่มที่ได้รับ placebo และกลุ่มที่ได้รับยา fexofenadine ($P > 0.05$)

รูปที่ 7.2 แสดงผลไม่พึงประสงค์ที่เกิดขึ้นในระหว่างการวิจัยเปรียบเทียบระหว่างผู้ป่วยที่ได้รับ placebo เทียบกับผู้ป่วยที่ได้รับ fexofenadine

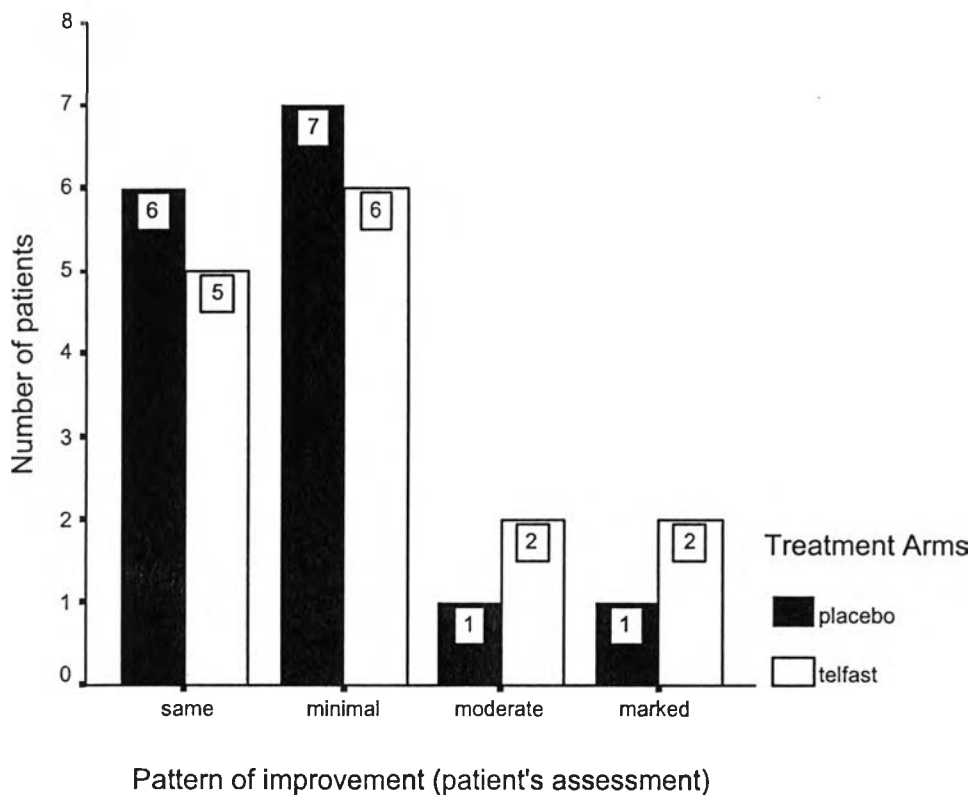
Placebo: 1 increased appetite, 1 palpitation

Fexofenadine: 1 nausea

ผลไม่พึงประสงค์

การวิจัยแสดงให้เห็นว่าผลไม่พึงประสงค์ในกลุ่มที่ได้รับ fexofenadine ไม่แตกต่างไปจาก placebo อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P > 0.05$)

รูปที่ 7.3 แสดงผลการประเมินประสิทธิภาพในการบรรเทาอาการของโรคเปรียบเทียบระหว่างผู้ป่วยที่ได้รับ placebo เทียบกับผู้ป่วยที่ได้รับ fexofenadine

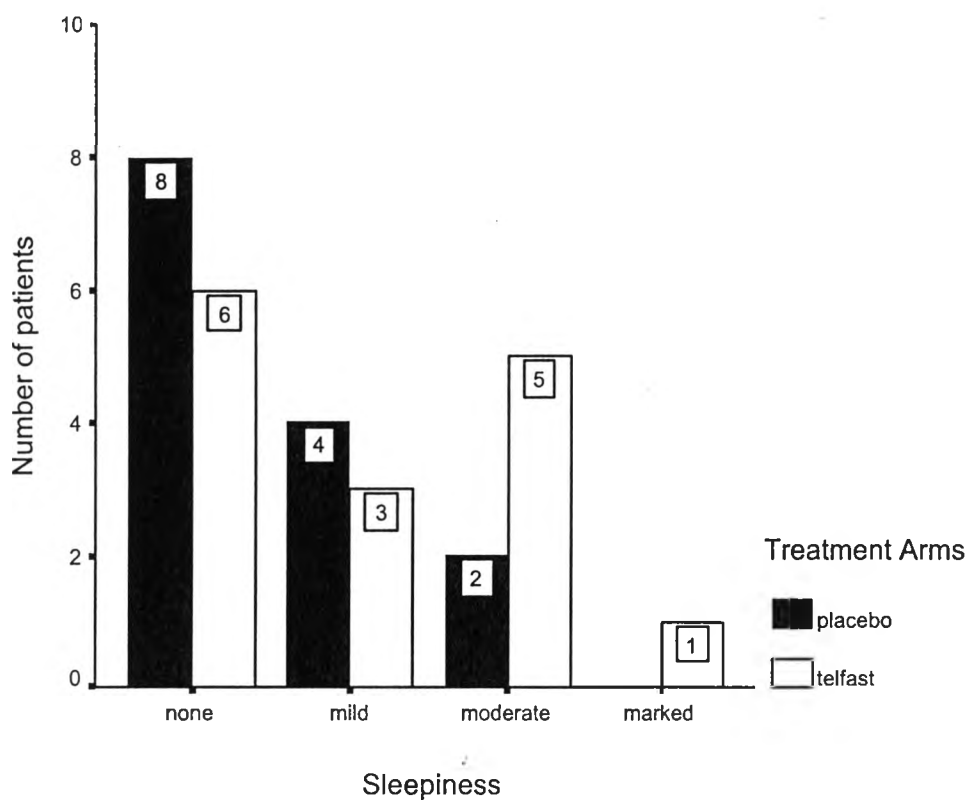

การประเมินประสิทธิภาพของยา

ประสิทธิภาพของยาในการบรรเทาอาการของโรคจากการประเมินโดยผู้ป่วยเองพบว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างในกลุ่มที่ได้รับ placebo และกลุ่มที่ได้รับยา fexofenadine ($P>0.05$)

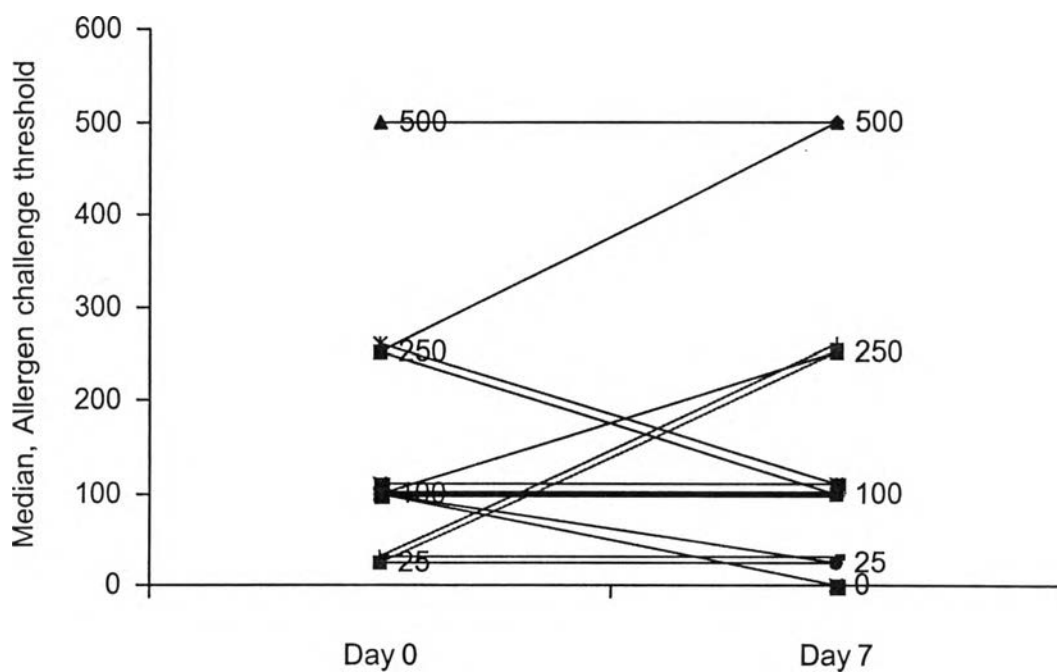
รูปที่ 7.4 แสดงผลการประเมินความรู้สึกง่วงซึมของผู้ป่วยที่ได้รับ placebo เทียบกับผู้ป่วยที่ได้รับ fexofenadine

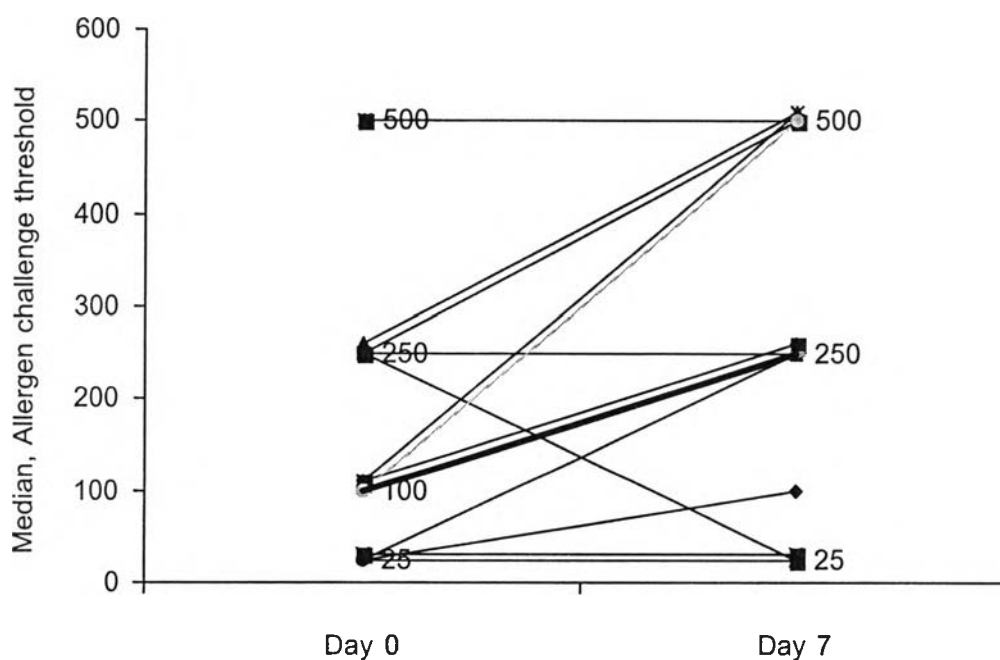
ความรู้สึกง่วงซึม

การวิจัยแสดงให้เห็นว่าความรู้สึกง่วงซึมในกลุ่มที่ได้รับ fexofenadine ไม่แตกต่างไปจาก placebo อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P > 0.05$)

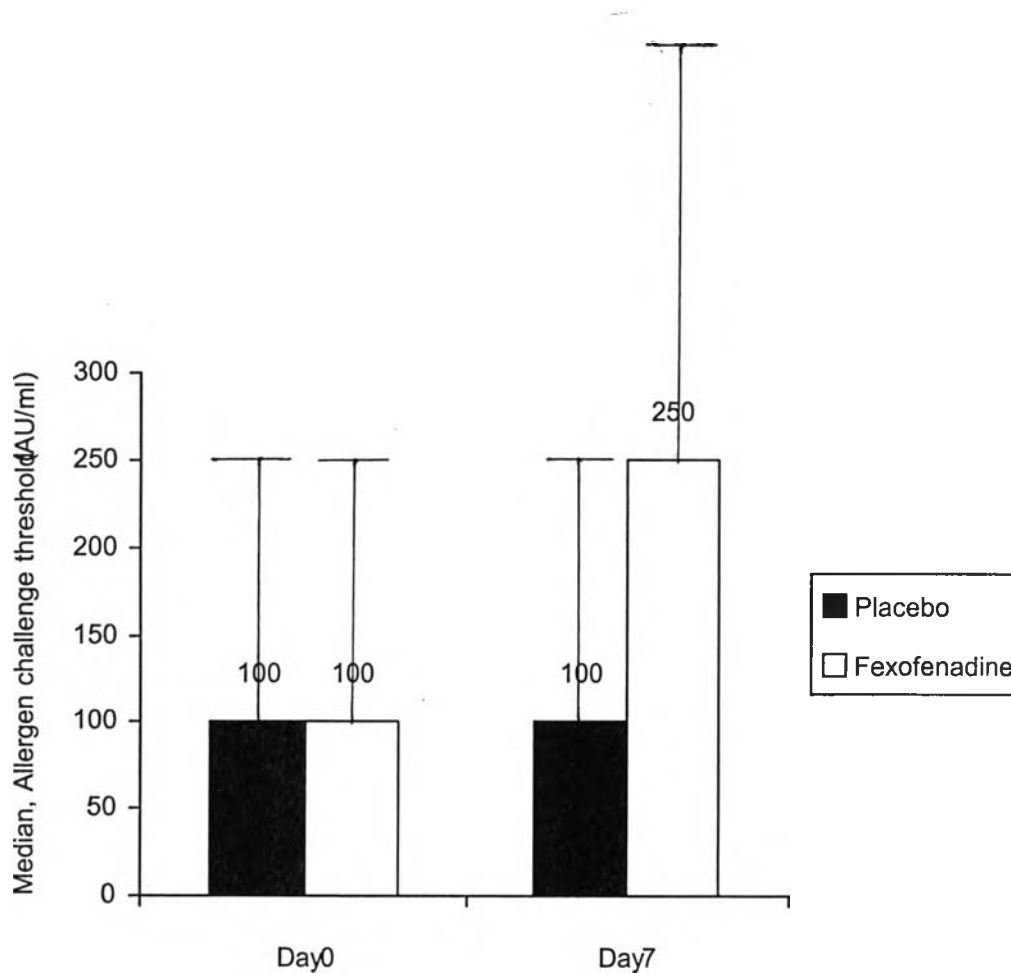
รูปที่ 7.5 แสดงระดับของ allergen challenge threshold ก่อนและหลังการรักษาของผู้ป่วยแต่ละรายที่ได้รับ placebo

รูปที่ 7.6 แสดงระดับของ allergen challenge threshold ก่อนและหลังการรักษาของผู้ป่วยแต่ละรายที่ได้รับ fexofenadine

รูปที่ 7.7 แสดงค่ามัธยฐานของ allergen challenge threshold ก่อนและหลังการรักษา เปรียบเทียบระหว่างผู้ป่วยที่ได้รับ placebo และผู้ป่วยที่ได้รับ fexofenadine

ผลการกระตุ้นด้วยสารสกัดจากไรฝุ่น

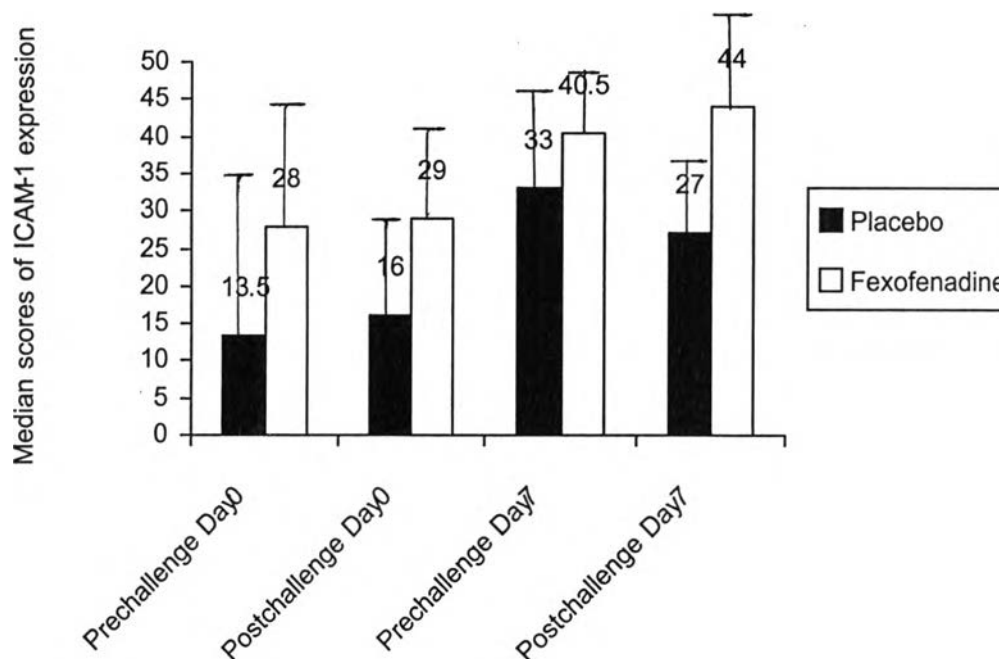
ค่ามัธยฐานของ allergen challenge threshold จากการทดสอบด้วยการกระตุ้นด้วยสารสกัดจากไรฝุ่น ในวันแรกก่อนเข้าโครงการวิจัยมีค่า 100 AU/ml ทั้งในกลุ่มที่ได้รับ placebo และกลุ่มที่ได้รับยา fexofenadine

ค่ามัธยฐานของ การทดสอบด้วยการกระตุ้นด้วยสารสกัดจากไรฝุ่น ในวันที่ 7 ภายหลังจากเข้าโครงการวิจัยมีค่า 100 AU/ml เท่าเดิมในกลุ่มที่ได้รับ placebo และมีค่าเพิ่มขึ้นเป็น 250 AU/ml ในกลุ่มที่ได้รับยา fexofenadine แต่ความแตกต่างนี้ไม่มีความสำคัญทางสถิติ ($P=0.076$)

ส่วนที่ 2: ผลการศึกษาระดับของ ICAM-1 และจำนวนเซลล์อักเสบในกลุ่มผู้ป่วยที่ได้รับ fexofenadine เปรียบเทียบกับกลุ่มผู้ป่วยที่ได้รับ placebo

รูปที่ 7.8 แสดงผลระดับของ ICAM-1 ก่อนและหลังการรักษาเปรียบเทียบระหว่างผู้ป่วยที่ได้รับ placebo และผู้ป่วยที่ได้รับ fexofenadine

ผลการตรวจระดับของ ICAM-1 บนเซลล์เยื่อจมูก

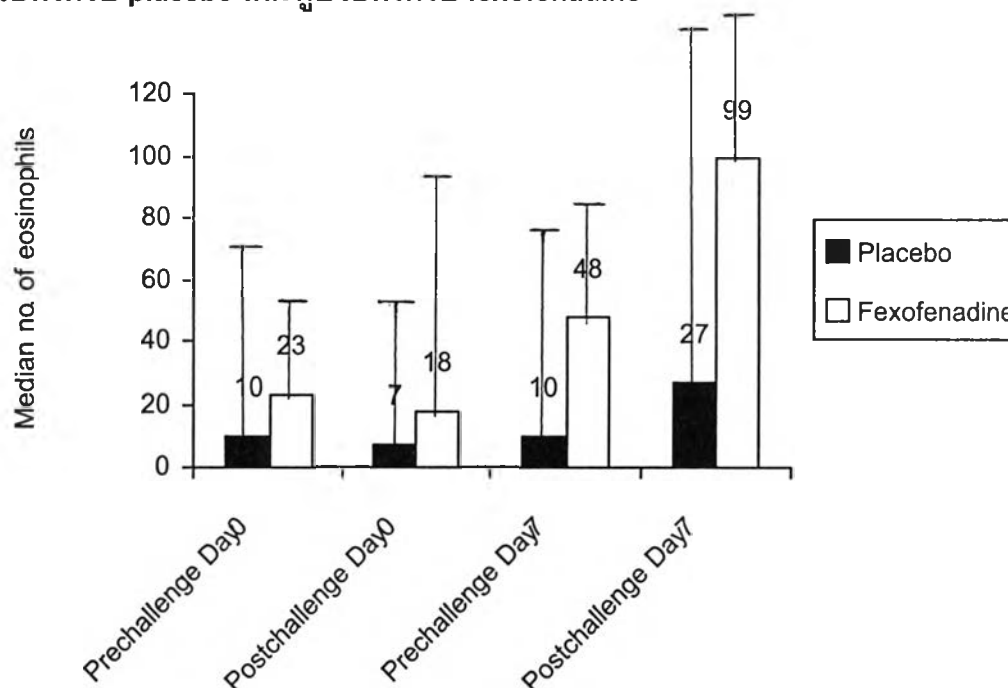
วันแรกก่อนได้รับยา: ระดับของ ICAM-1 จากเซลล์เยื่อจมูกของผู้ป่วยทั้งในกลุ่มที่ได้รับ placebo และกลุ่มที่ได้รับยา fexofenadine ไม่แตกต่างกันทั้งในระยะ baseline ก่อนการกระตุ้น และระยะเวลา 30 นาทีภายหลังจากผู้ป่วยมีอาการจากการได้รับการกระตุ้นด้วยสารสกัดจากไรฝุ่น

วันที่ 7 หลังได้รับยา: ระดับของ ICAM-1 จากเซลล์เยื่อจมูกของผู้ป่วยทั้งในกลุ่มที่ได้รับ placebo และกลุ่มที่ได้รับยา fexofenadine ไม่แตกต่างกันทางสถิติในระยะ baseline ก่อนการกระตุ้นด้วยสารสกัดจากไรฝุ่น แต่พบว่าภายหลังจากได้รับการกระตุ้นด้วยสารสกัดจากไรฝุ่น พบว่าผู้ป่วยกลุ่มที่ได้รับยา fexofenadine มีระดับของ ICAM-1 จากเซลล์เยื่อจมูกสูงกว่าผู้ป่วยกลุ่มที่ได้รับ placebo อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P=0.025$)

ระดับของ ICAM-1 จากเซลล์เยื่อจมูกของผู้ป่วยในระยะ baseline ก่อนการกระตุ้นในวันที่ 7 เพิ่มขึ้นสูงกว่าในวันแรกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในกลุ่มที่ได้รับ placebo ($P=0.036$)

ระดับของ ICAM-1 จากเซลล์เยื่อจมูกของผู้ป่วยในระยะเวลา 30 นาทีภายหลังจากผู้ป่วยมีอาการจากการได้รับการกระตุ้นด้วยสารสกัดจากไรฝุ่นในวันที่ 7 เพิ่มขึ้นสูงกว่าในวันแรกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทั้งในกลุ่มที่ได้รับ placebo และกลุ่มที่ได้รับยา fexofenadine ($P=0.023$ และ 0.011)

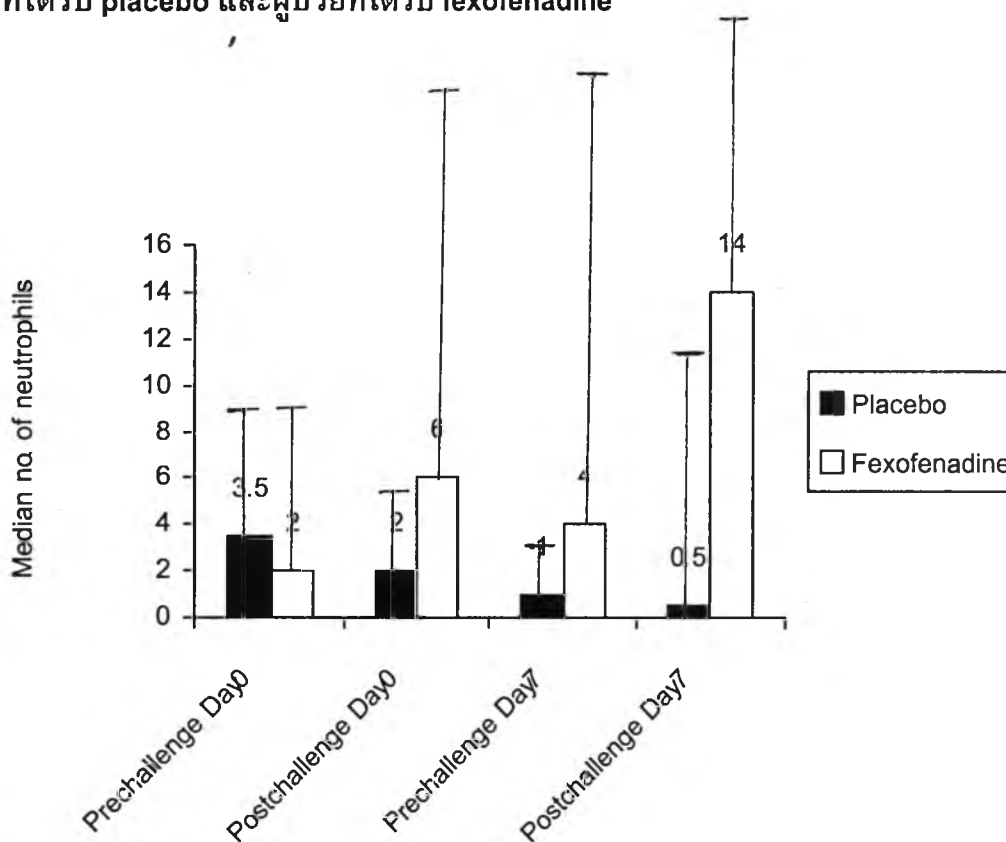
รูปที่ 7.9 แสดงผลจำนวนของ eosinophils ก่อนและหลังการรักษาเปรียบเทียบระหว่างผู้ป่วยที่ได้รับ placebo และผู้ป่วยที่ได้รับ fexofenadine

ผลการตรวจจำนวนของ eosinophils จากเยื่อจมูก

ค่ามัธยฐานของจำนวนของ eosinophils ในกลุ่มผู้ป่วยที่ได้รับ placebo เปรียบเทียบกับกลุ่มผู้ป่วยที่ได้รับ fexofenadine ทั้งในวันแรกก่อนได้รับยาและในวันที่ 7 หลังได้รับยาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P > 0.05$) ทั้งในระยะ baseline ก่อนการกระตุ้นและในระยะเวลา 30 นาทีภายหลังจากผู้ป่วยมีอาการจากการได้รับการกระตุ้นด้วยสารสกัดจากไรฝุ่น

รูปที่ 7.10 แสดงผลจำนวนของ neutrophils ก่อนและหลังการรักษาเปรียบเทียบระหว่างผู้ป่วยที่ได้รับ placebo และผู้ป่วยที่ได้รับ fexofenadine

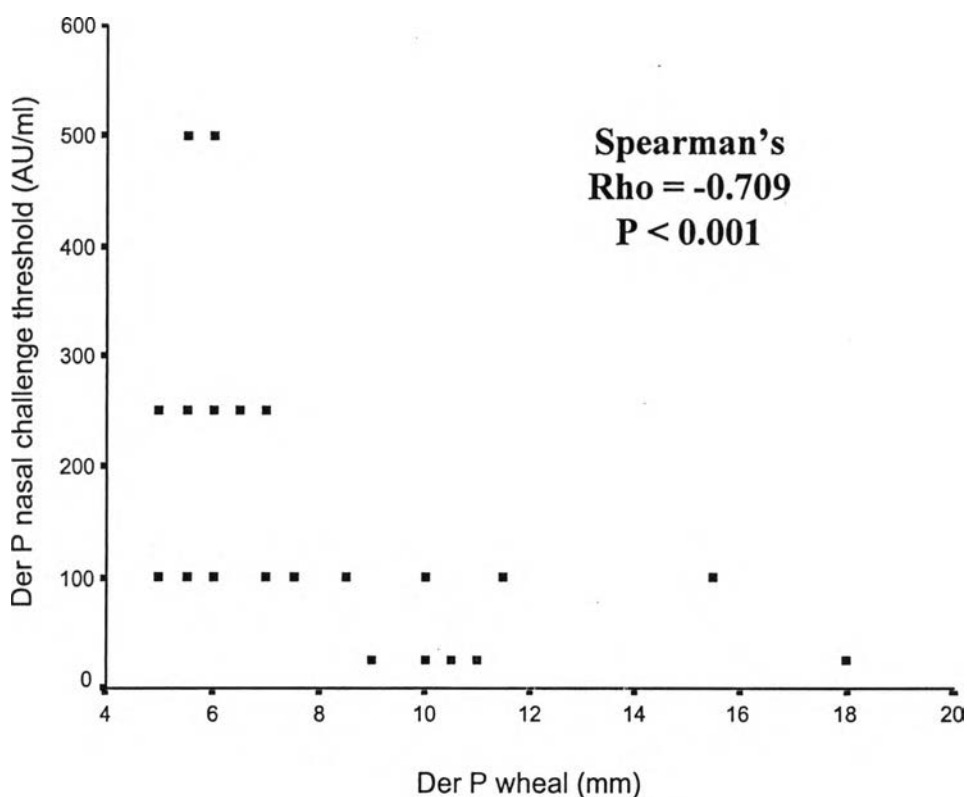
ผลการตรวจจำนวนของ neutrophils จากเยื่อบุจมูก

ค่ามัธยฐานของจำนวนของ neutrophils ในกลุ่มผู้ป่วยที่ได้รับ placebo เปรียบเทียบกับกลุ่มผู้ป่วยที่ได้รับ fexofenadine ทั้งในวันแรกก่อนได้รับยาและในวันที่ 7 หลังได้รับยาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P > 0.05$) ทั้งในระยะ baseline ก่อนการกระตุ้นและในระยะเวลา 30 นาทีภายหลังจากผู้ป่วยมีอาการจากการได้รับการกระตุ้นด้วยสารสกัดจากไรฝุ่น

ส่วนจำนวนของ metachromatic cells (mast cells, basophils) ที่ได้จากการเขี่ยเยื่อบุจมูกในกลุ่มผู้ป่วยที่ได้รับ placebo และกลุ่มผู้ป่วยที่ได้รับ fexofenadine ทั้งในวันแรกก่อนได้รับยาและในวันที่ 7 หลังได้รับยา ทั้งในระยะ baseline ก่อนการกระตุ้นและในระยะเวลา 30 นาทีภายหลังจากผู้ป่วยมีอาการจากการได้รับการกระตุ้นด้วยสารสกัดจากไรฝุ่นพบว่ามีจำนวนน้อย (0-1 cell/10HPF) และไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P > 0.05$)

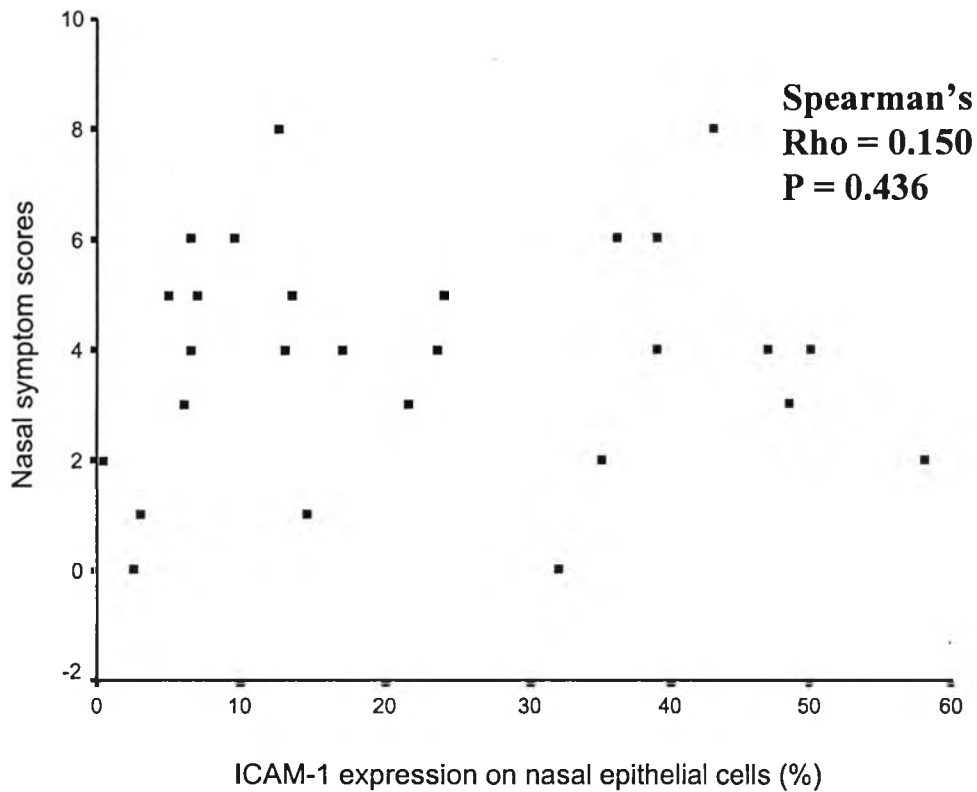
ส่วนที่ 3: ความสัมพันธ์ระหว่างอาการ, ผลการทดสอบทางคลินิก, และการตรวจสอบทางห้องปฏิบัติการในผู้ป่วยโรคภูมิแพ้จมูกอักเสบภูมิแพ้ต่อไรฝุ่น

รูปที่ 7.11 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างขนาดของตุ่มนูน จากการทดสอบทางผิวหนังกับการกระตุ้นทางจมูกด้วยสารสกัดจากไรฝุ่น

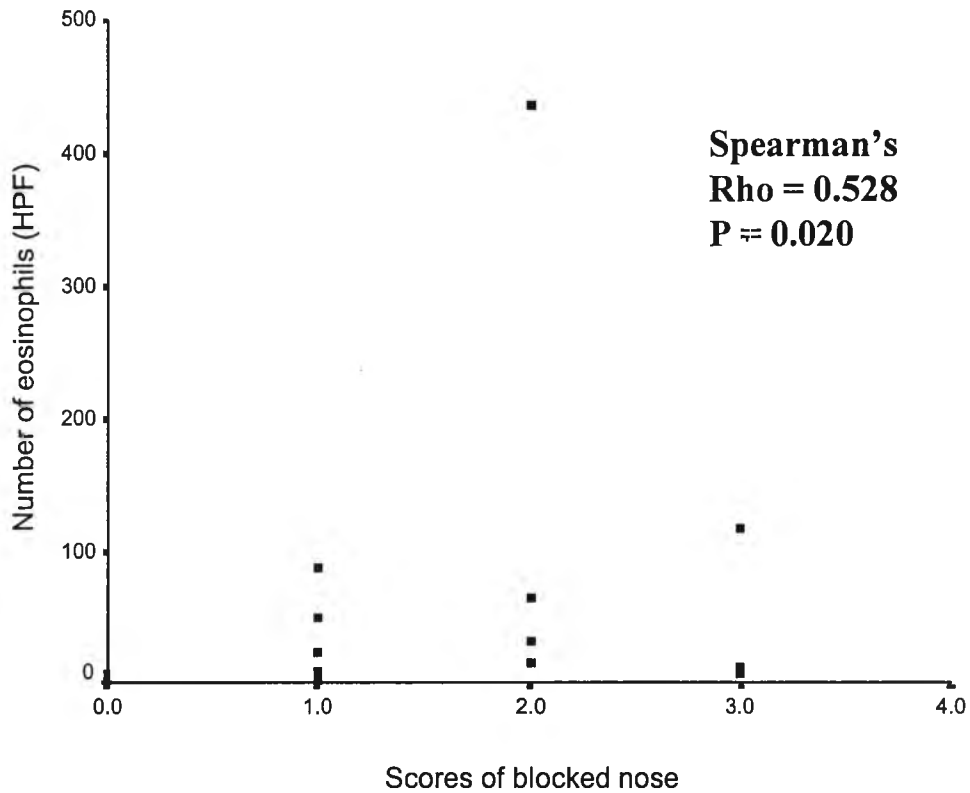
ผลการทดสอบทางผิวหนัง (Der P wheal) มีความสัมพันธ์ผกผันกับผลการกระตุ้นทางจมูกด้วยสารสกัดจากไรฝุ่น (Der P nasal challenge threshold) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.001$)

รูปที่ 7.12 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับของ ICAM-1 บนเซลล์เยื่อบุจมูกกับอาการของผู้ป่วยโรคจมูกอักเสบภูมิแพ้ต่อไฝุ่

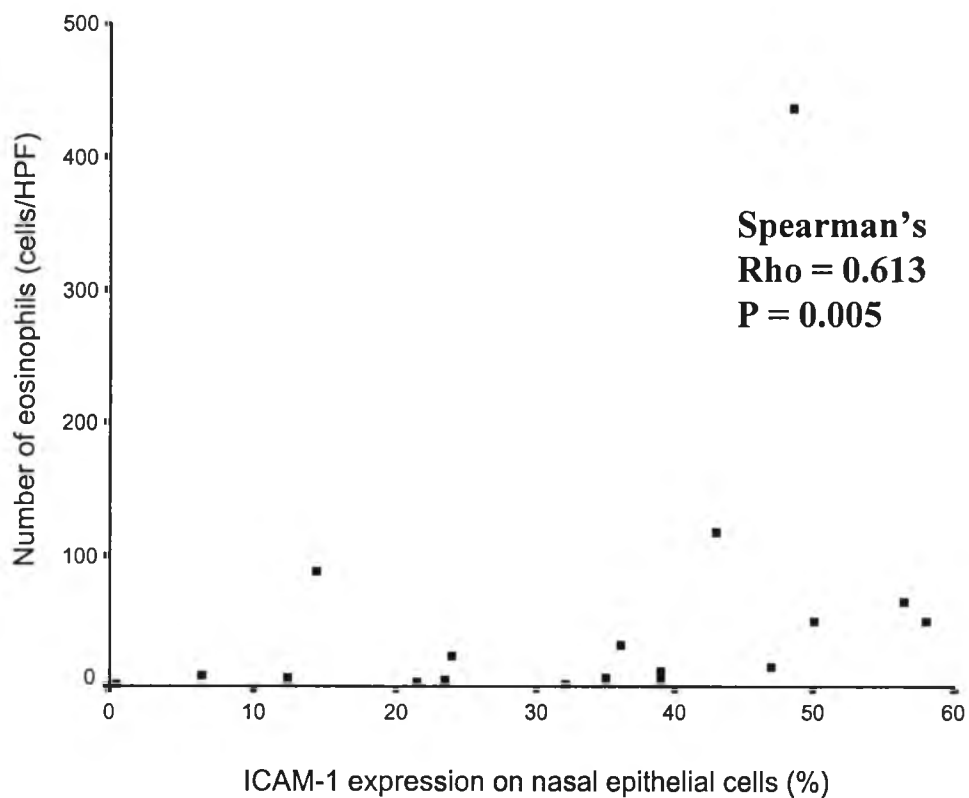
ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับของ ICAM-1 บนเซลล์เยื่อบุจมูกกับอาการของผู้ป่วยโรคจมูกอักเสบภูมิแพ้ต่อไฝุ่พบว่าไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P > 0.05$)

รูปที่ 7.13 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนของ eosinophils ในเยื่อจมูก
กับอาการคัดจมูกของผู้ป่วยโรคจมูกอักเสบภูมิแพ้ต่อไรฝุ่น

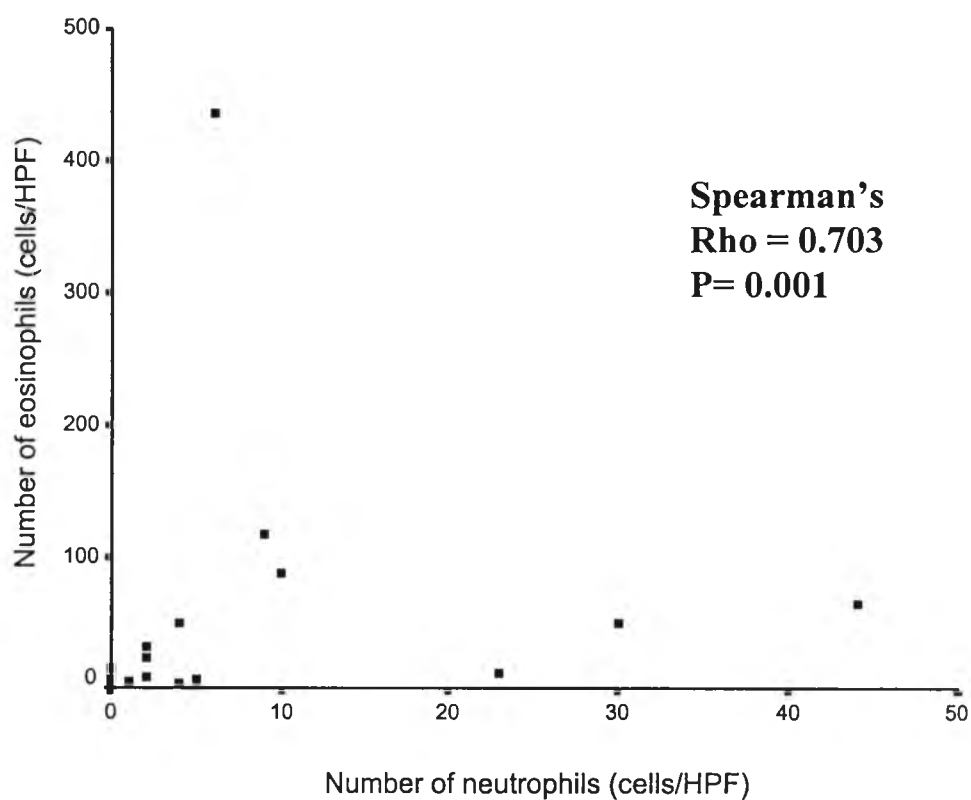
ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนของ eosinophils ในเยื่อจมูกกับอาการคัด
จมูกของผู้ป่วยโรคจมูกอักเสบภูมิแพ้ต่อไรฝุ่นพบว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
(P=0.020)

รูปที่ 7.14 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนของ eosinophils ในเยื่อบุจมูก
กับระดับของ ICAM-1 บนผิวเซลล์เยื่อบุจมูกของผู้ป่วยโรคจมูกอักเสบภูมิแพ้ต่อไรฝุ่น

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนของ eosinophils ในเยื่อบุจมูกกับระดับของ ICAM-1 บนผิวเซลล์เยื่อบุจมูกของผู้ป่วยโรคจมูกอักเสบภูมิแพ้ต่อไรฝุ่นพบว่ามีสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P=0.005$)

รูปที่ 7.15 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนของ eosinophils ในเยื่อจมูก
กับจำนวนของ neutrophils ในเยื่อจมูกของผู้ป่วยโรคจมูกอักเสบภูมิแพ้ต่อไรฝุ่น

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนของ eosinophils ในเยื่อจมูกกับจำนวน
ของ neutrophils ในเยื่อจมูกของผู้ป่วยโรคจมูกอักเสบภูมิแพ้ต่อไรฝุ่นพบว่ามีความสัมพันธ์กัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (P=0.001)